

БЮЛЕТЕНЬ

Головної Команди Української Національної Гвардії

Березень

Ч. 7

1951

Отаман Тарас Бульба-Боровець

БІЛЬШЕ ІДЕЙНОЇ ПРИНЦИПОВОСТІ

Українська Національна Гвардія, як безперервний продовжувач лицарських традицій наших революційно-повстанських армій часів двох світових воєн, під одним і тим самим прапором Української Народної Республіки, це авангард і одна з багатьох рушійних сил визвольних змагань України. Мало того, УНГ виразно виписала на своїому прапорі точно і чітко сконкретизовані політично-соціальні ідеали та зобов'язалася за ці ідеали вести боротьбу. Така ситуація зобов'язує Національну Гвардію куди більше як любу іншу комбатантську організацію.

Коли ми зобов'язалися вести боротьбу за національно-державну суверенність України, то це означає, що в цьому принциповому питанні в нас не може і ніколи не буде жодних компромісів. Ніякі «федерації» та інші «обшті катюльки», ніколи не стануть нашим ідеалом. Навпаки, ми за всіх умов будемо вести чинну акцію тільки за ідеал повної суверенності України.

Коли ми зобов'язалися вести боротьбу за конституційно-республіканську форму нашої суверенної держави, то це означає, що по цьому принциповому питанні, в нас не може бути жодних компромісів. Ніяка «трудова гетьманія» очолена новим рабфеодалом і ніяка нова деспотична «фюрерія» з «демократичною диктатурою», не можуть стати нашим ідеалом. Ми мусимо і будемо боротися тільки за один свій ідеал — конституційну республіку.

Коли ми зобов'язалися вести боротьбу за народоправний лад у нашій суверенній державі, то це означає, що по цьому принциповому питанню в нас ні в якому разі не може бути найменших компромісів з реакційними, антидемократичними, тобто тоталітарними системами, всіх виглядів. Навпаки, ми мусимо їх принципово заперечувати та всіма силами боротися тільки за наш віками вимріяний ідеал — народоправство.

Коли ми зобов'язалися вести боротьбу за соціальну справедливість в нашій суверенній державі, то це означає, що по цьому принциповому питанню в нас не може бути жодних компромісів ані з монополюльно-державним, ані з безконтрольно-приватним капіталізмом. Навпаки, ми мусимо послідовно боротися за свій ідеал у формі регульованого народного капіталізму.

Ось ці чотири основні засади являються вугольним каменем нашої національної свідомості, нашого погляду на державність, нашого світогляду і нашої соціальної програми.

З уваги на те, що всі перелічені нами основні засади, за винятком третьої, сьогодні ще в нас мають тільки теоретичне, а не практичне застосування, ми тут присвяtimo більше уваги тій засаді, яка вже сьогодні застосовується в нашому всенациональному колективі практично. Це засада світогляду. Ідеологічно-світоглядова диференціяція української політичної думки нам загально відома. Кожен цей світогляд вже веде практичну боротьбу за поширення своїх впливів в масах українського народу. Яке має бути наше ставлення до цієї диференціяції та її боротьби за впливи?

Коли ми себе задекларували абсо-

СТАВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА
СВОЄЇ ПЕРСОНАЛЬНОЇ ЧЕСТИ І
ВОЯЦЬКО-ЛИЦАРСЬКИХ ЧЕСНОТ
ПОНАД ВЛАСНЕ ЖИТТЯ —
ЦЕ ЗАКОН ЗАКОНІВ
УКРАЇНСЬКОГО ВОЯКА-
РЕВОЛЮЦІОНЕРА.

Ідеологічно-моральні основи УНГ

лютними суверенниками, республіканцями, народоправниками та прихильниками соціальної справедливості і всенародного прогресу, то це означає, що нам абсолютно неподорозі з усіма тими силами, які всі ці ідеали заперечують і нашу програму всіма силами та засобами поборюють, аж до братовбивства включно. Нам однаково неподорозі з московською «єдніоноделіською» реакцією без огляду на те, чи вона «червона», чи «біла», чи «зелена». Так само нам однаково неподорозі з кожним українським тоталітаризмом без огляду на те, чи він буде «лівий», чи «правий», монархістичний, чи «фюрерський», супернаціоналістичний, чи націонал-комуністичний.

Україна не чекає ані нового Скоропадського, ані нового Гітлера, ані нового Тіта, а тільки нового Петлюри. Ідеали монархізму, фюреризму та націоналкомунізму на Україні не знайшли найменшого ґрунту. Вони були в

нас насаджували тільки чужими силами та трималися і тримаються виключно на чужих багнетах. Натомість ідеали універсальної національної революції, що їх символізує Ім'я Великого Вождя української революційної демократії Симона Петлюри та концепція народоправної УНР, являються епохальним здобутком абсолютної суверенної творчості духа і м'язу самої української нації. Наш Петлюрівський рух, це жива Україна з усіма її світлимими й темними, позитивними та негативними сторонами. Це ми всі у такій власній історії, якою вона була вчора та є сьогодні.

Ми стояли, стоїмо і будемо непохитно стояти на концепції Української Народної Республіки. Ми визнавали, визнаємо і будемо визнавати тільки єдиний Уряд УНР своєю законною державною владою, а Національну Раду вільною законодавчою палатою України, побудованою на демократичних основах.

Ми шанували, шануємо і будемо шанувати всі ті політичні партії, яких ідеологія, соціальна програма і дієва тактика відповідають всім тим ідеалам, що ми їх перераховували. Всі політичні партії, що по другій світовій війні знайшли спільну мову на форумі Національної Ради, ми визнали своїм вищим політичним проводом у формі нового Державного Центру. Під наказами цього колективного політичного проводу ми зобов'язалися як мілітарно-революційна організація, всіма засобами вести нашу визвольну боротьбу. І це своє зобов'язання ми будемо виконувати з честю.

З другого боку, ми так само виявляли, виявляємо та будемо виявляти наше абсолютне принципове заперечення всіх тих політичних партій, яких ідеологія, соціальна програма та дієва практика не відповідають життєвим інтересам нашої нації. Вони потоптали ногами засади всякої моралі, оголосили громадянську війну називаючи всіх своїх неоднородців «політичними ворогами», замість політичних противників. Вони видали на українську демократію вирок смерті, бо вони хочуть накинути цілій нації своє монопартійно-деспотичне ярмо. Такі ідеально-антинародні ідеології та їх програми разом з їх носіями монопартійними мафіями. Ми мусимо всіма силами поборювати як дійсного внутрішнього ворога, чим вони самі себе задекларували.

ВІЙСЬКОВА ДОКТРИНА

(Закінчення з попереднього числа)

Як формувалась військова доктрина РККА?

СССР, це нова держава на євразійському континенті, яка постала на згарищах бувшої тюрми народів. Прийшовши до влади, комуністична партія використала військовий апарат царської Росії, а також значну кількість російських генералів, офіцерів, і з їх допомогою організувала РККА, як опору ВКП(б) при проведенні внутрішньої і зовнішньої політики. Перший декрет про зформування РККА був підписаний Леніним 15.II.1918 р.

Військова доктрина РККА (тепер СА) зформувалась в дискусіях які відбувалися в кабінетах військових академій, а саме: Військової Академії Генерального Штабу, Академії ім. Фрунзе, Військово-Політичної Академії ім. Леніна. Ці дискусії провадились з початку під керівництвом Начальника Головного Політичного Управління РККА Бубнова та наркомвоєнмора Фрунзе, а також і публікаціями, що друкувалися в журналах: «Військовий журнал», «Воєнний вестник», «Комуністичний Інтернаціонал», газетах: «Правда», «Красная звезда». Остаточне своє вики-

ських» держав;

в) постійно діюча мета війни — «світова революція», «світовий СССР»;

г) причини виникнення війни — «капіталістичне оточення»;

2. СА, спираючись на повний потенціал СССР і політичну основу організації, на підставі «класової боротьби», політична ідеологія якої виховується не на патріотизмі, а на класовому почутті та на далекойдучій психологічній меті.

3. Щодо завдання родів зброї, піхота залишається головним родом зброї по своїй організації та призначенню і поділяється на стрільців, гірнотрілецьку, моторизовану, та повітряно-десантну, з вищими штабами в яких об'єднуються корпуси, дивізії, окремі бригади.

Панцерний рід зброї є рішучим середником наступу, міцним середником контр-атак та оборони. Цей рід зброї об'єднує в собі високу рухливість і всюди зможе пройти з сильним вогнем та великою вдарною силою і з панцерним захистом. Організаційно зведений в окремі батальйони та бригади, що по своїх боєвих якостях поділяються на легкі, середні і тяжкі. До цього ще треба додати панцерні авта та панцерні потяги, які зведені в окремі дивізіони.

Артилерія призначена для знищення та подавлення ворога, прочищення шляху всім суходольним військам при наступі та перетинання шляхів ворогу при відступі й обороні. Організаційно поділяється на батальйонну, полкову, дивізійну, корпусну та артилерію резерву головного керівництва, що по призначенню поділялася на легку, тяжку, великої потужності та спеціальну — протипанцерну та протиповітряну.

Авіація являється допоміжним родом суходільним військам та для забезпечення панування в повітрі, розвідки, спостереження зв'язку, транспортування військ, амуніції та необхідних військових матеріалів, а також евакуації хворих та ранених. За своїм призначенням, озброєнням та летно-технічними показниками поділяється на винищувачів, близьку і далеку бомбову, штурмову, розвідувальну, зв'язку та транспортну. В організаційному відношенні зводиться в окремі відділ-ескадри, полки, бригади, з додатками спеціальних обслуговуючих частин: обслуга аеродромів, протилетунська охорона і т. ін.

Кіннота призначена як прикриття для концентрації механізованих військ та летунства, а також перегрупування та відступу їх, для розвитку успіху під час наступу та переслідування, дії на крила та в запіллі. Діє у великих з'єднаннях. Організаційно була зведена в корпуси та окремі дивізії.

Спеціальні війська, що по своєму призначенню забезпечували бойову діяльність та життя війська, майже всі включалися органічно в загальновійськові з'єднання у відповідній пропорції. Разом з тим всі вони мали головні штаби. До спеціальних служб та військ відносяться: інженерні, дорожні, понтонні, протихемічні та хемічні,

зв'язку, електротехнічні, залізничні, макувальні, медично-ветеринарні, тилові служби.

Всі роди зброї, спеціальні війська та служби об'єднувались загальним для всіх головним військовим керівництвом, яке уявляло собою державу в державі.

4. Комплектування за класовим принципом та в залежності від родів зброї, особливо комплектування авіації та панцерної зброї.

5. Вишкіл: старшини та військово-політичні кадри в СА підготовляються в 14-ти військових академіях та 6-ти спеціальних військових факультетах в комуністичній академії та інституті ім. Леніна.

Вояка навчають тільки тому, що буде потрібне на війні, — наступ і оборона. Особливу увагу звертається на політичну підготовку на яку з усієї військової підготовки відводиться 25% часу. Особливу увагу звертається на дисципліну, мораль (звичайно комуністичну) та підтримку духу вояка, яка побудована на різній демагогії але видна і потрібна для ВКП(б).

6. Тактика групова по фронту і в глибину, в повній взаємодії всіх родів зброї та їх масовість.

7. Постійно діюче завдання — опанування світу.

8. Військо, п'ять колони, які складаються з комуністичних партій, комуністичних союзів молоді і різного роду допоміжних півкомуністичних організацій: прихильники миру, союз друзів СССР, союз культурних зв'язків з СССР і т. д., партизани, які закидаються як парашутисти під час війни, а також організація останніх тим «союзам», що подані ввще.

9. Гнучка політика, як внутрішня, так і зовнішня, під час війни та рішучість диктатора до опанування світом.

10. Що ж до розв'язки завдань, які поставлені перед СА — найкраще свідчив про це маршал СССР Ворошилов, який на XVIII-му з'їзді ВКП(б) сказав: «На кожний удар ворога відповідати потрібним ударом, бити ворога на його території, звідки б він не з'явився». Сталін також твердив: «Наша військова доктрина неперевершена, вона має здорові початки».

Ми з вами є свідками як це все виправдало себе. Це колос на глиняних ногах.

Я хотів би тут тільки зазначити, що крім загальних засад в кожній військовій доктрині є характерні риси, які викликаються обставинами різних держав. Назагал же, всі вони пристосовують сили й засоби свого народу до всіх можливостей.

Закінчуючи цей, далеко не повний, огляд про формування військових доктрин після першої світової війни можна на підставі всього сказаного приступити до означення військової доктрини взагалі, а зокрема визначити генезу військової доктрини.

VI. Означення військової доктрини взагалі.

Що таке військова доктрина взагалі? Відповідь на це питання досить тяжка і складна. Я формулюю її так.

Військова доктрина є похідною від

В КОЖНІЙ ХАТІ — ОБЛІГАЦІ ПОЗИЧКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

чення в зформуванні доктрина РККА знайшла аж у 1935 році «формулою» сказаною Сталіном при випуску слухачів військових академій: «Кадри решують все».

В основу військової доктрини СА лягли: метод діалектичного матеріалізму та вчення Карла Маркса, Леніна, Сталіна про війну. Тут видно головну роль ВКП(б), а не командармів чи маршалів-військовиків.

Таким чином військова доктрина СА має в собі:

1. Комуністичне ставлення до війни й озброєної сили:

а) Основною підставою воєнної системи СА є негативне ставлення до пацифізму;

б) різний погляд щодо права на озброєння для «буржуазних» і «совет-

Або новий тоталітаризм закопає всю українську демократію, або ця демократія гарячим залізом випалить всі бацилі злоченних «ідеологій» з свого національного організму. Іншого вибору нема і не буде.

Доба вимагає від нас: більше організованості; більше ділової активності; більше моральної та фізичної дисциплінованості; більше універсальної жертвенності в користь поневоленої Батьківщини; а найбільше — ідейної принципності!

Плекаймо наш здоровий дух. Плекаймо всі вичислені прикмети. Плекаймо досмертну вірність, пошану і культ до наших основних ідеалів. Плекаймо основу основ усіх прикмет — ідейну принципність!

плану війни, який характеризує собою повний об'єм стратегії та встановлює певний погляд у війську тієї чи іншої держави на характер будівництва збройних сил: методи бойового вишколу військ, керівництво збройними силами на підставі пануючого в державі погляду на характер військових завдань, що лежать перед військом, а також способи та методи їх розв'язування, виходячи з класової суті держави та певного рівня розвитку економічної могутності країни.

VIII. Визначення генези військової доктрини.

Генеза військової доктрини знаходиться у відповідній внутрішній та зовнішній політиці, пляні війни та економічній могутності країни.

IX. Еволюція військової думки по закінченні другої світової війни.

Як тільки було закінчено другу світову війну, військові кола США утворюють два напрямки з різними поглядами на значення атомової зброї, яка винайдена та застосована була в останні дні зазначеної війни.

Перший напрямок вважає, що атомна зброя є надзвичайно грізна зброя, як руйнуючого так і психологічного діяння. Цей напрямок вважає, що атомна зброя значно вплине на хід війни, але що не тільки вона є єдина зброя сучасного арсеналу війни, а тому старі роди зброї матимуть ще рішучу роль.

Другий напрямок розглядає атомову зброя як головну і рішучу, що не потребує навіть підтримки інших родів зброї.

На мій погляд, військові кола США, що відповідальні за оборону своєї країни та цивілізацію всього світу, підтримують перший напрямок та будуть жадати від свого уряду, щоб США мали сильну та в достатній кількості сухоходльну армію, в достатній кількості авіацію та першорядну військово-морську флоту, яка б відповідала сучасним вимогам та завданням, які будуть поставлені перед нею сьогодні або завтра. Перший напрямок, на мою думку, виходить з того міркування, що атомна зброя тільки здібна зруйнувати терени, на яких мотомеханізовані частини повинні зробити пролом у взаємодії з могутнім вогнем артилерії та авіації, очистити його від ворога та закріпити.

Крім зазначених поглядів на атомову зброя, відомі ще публікації таких відомих американських генералів авіації, як Ванденберга, Джоржа С. Кеннея та Спааца, які вказують про бомбардування любої точки СРСР з американських летунських баз улаштованих навколо СРСР.

Як видно з цих, хоч і не достатніх публікацій розвитку військової думки про застосування окремих родів зброї в майбутній війні головною і рішальною зброєю, в сполученні атомової зброї, стане повтрена флота. Суходольні частини та морська флота будуть відігравати допоміжну роль.

Повітряна флота — це ударна стратегічна зброя в руках стратегічного інтегрального керівництва війною. Перше її завдання — це опанування повітря. Друге — знищення важливих життєвих осередків ворога і унеможливлення йому дальшої боротьби як в повітрі так на суходолі і на морі. Тим самим підірветься моральна сторона війська і народу, а це спричиниться до небоездатності армії та політично-ад-

міністративних установ ворога. Отже, всі вищезгадані засоби приведуть до скорої і не так тяжкої перемоги над ворогом. Таким чином сухоходльна армія та морська флота матимуть завдання тільки очистити цей терен, навести порядок та організувати оборону.

Що ж до військових доктрин та розвитку військової думки інших країн, що входять в північно-атлантийський оборонний блок, то думаю, що особливого впливу на військову доктрину США вони не матимуть та що вони, будуть ідентичні до неї.

Відносно військової доктрини за залізною заслоною, то скупі відомості, які просякають звідти, не дають можливості з певністю щось про неї сказати. Але, приймаючи під увагу постійно діючу політичну мету ВКП(б), мрії Сталіна про опанування світу, а також характер покликання до вищого військового керівництва таких людей, як маршал Соколовський і ген.-полк. Штеменко, можна сказати, що та військова доктрина, яка була в РККА до другої світової війни — залишиться, з деякими корективами, які були внесені останньою війною.

Військова доктрина СА є і буде військовою доктриною сателітів та Китаю, як і єдине інтегральне керівництво війною — диктатор-ВКП(б).

X. Українська військова доктрина

З попереднього видно, як військова думка, щоб створити свої військові доктрини, витрчала досить багато часу та пройшла довгий шлях шукання від досліджень попередніх війн, щоб скласти ясну перспективу майбутньої війни. Накресливши пляни війни, приступають до формування поглядів, як найлегше та з більшим ефектом досягнути намічену мету. Військова думка, як ми бачимо, не задовольняється досягненням, а стремить до відшукування все нових і нових шляхів та найліпших умов до оборони своїх країн. Над цим працюють відповідальні державно-політичні діячі, відповідальні за оборону своїх країн військовики, науковці. Всі доягнення перевіряються на маневрах практично та спрямовуються до генеральних штабів для синтезу і остаточного устійнення відповідальними за долю країни керівниками.

Що в цьому напрямку робимо ми, маючи на еміграції свободу думки й чину? Майже нічого. Мусимо мати відвагу і визнати такий стан за недопустимий, Ясно, що нам багато дечого бракує. Але для наукової теоретики ми маємо всі можливості, яких не використовуємо. Що за це нам скаже наша поневолена Батьківщина.

Ми повинні накреслити головні напрями нашої військової доктрини. Це ми зробити можемо і мусимо. До цього примушує нас сьогоднішня стратегічно-політична ситуація в світі.

X. Якою ж повинна бути українська військова доктрина?

Українська військова доктрина повинна врахувати досвід останніх війн, а особливо досвід української зброї: визвольних змагань 1917-20 р. та української повстанської армії з останньої війни. По-друге, виходити з рівня сьогоднішнього воєнного мистецтва, тобто оперувати сучасними військовими поняттями. І по-третє, доктрина повинна спиратися на окремі складники українського військового потенціалу і четверте, виходити з сучасної політично-стратегічної ситуації в світі, наших завдань і спроможностей.

Виходячи з усього наведеного, вузловим питанням нашої військової доктрини є кадри, їх вишкіл, якість та кількість, мораль, дух, авангард та резерви — це кістяк, це основа всього, вони вирішують її боездатність.

Другим не менш важливим питанням є організаційні форми, технічне забезпечення, як також забезпечення боеприпасами та базами.

Третім моментом, який ми повинні урахувувати є організаціональність, єдність та революційно-національна свідомість українських мас. Свідомість значно зросла від збройних визвольних змагань останніх двох війн, про що свідчать та безкомпромісова боротьба нашої нації на окупованих теренах.

Четверте — це наше завдання, вборення нашої самостійної держави.

П'яте, наше ставлення до війни та революції в СРСР.

Шосте, Уряд та його рішучість в досягненні поставленої мети,

Сьоме, наша стратегія і тактика.

Восьме, методи дії, фронт, регулярні частини, хоча б невеликі, пропагандивно-пробового значення, в заплілі рухливі повстансько-революційні відділи, постійно діючі та в повній зкоординованості з регулярними фронтовими частинами і з тенденцією переходу до регулярних частин.

Дев'яте, відповідна військова політика, внутрішня та зовнішня, яка б скріплювала дії українського визвольного центру, як на внутрішньому так і на зовнішньому фронтах та була притягуюча для всіх сил українського народу.

Тому, що нам невідомо про яких обставинах та коли розпочнеться збройна боротьба, як також мінливість стратегічно-політичної ситуації світу, а разом з тим і нашої, наша боротьба за визволення буде проходити декількома етапами, тому і військова доктрина повинна бути еластичною та відповідати головним етапам нашої боротьби.

Я вважаю, що нашу військову доктрину треба достосувати до таких головних етапів: перший етап — підготовка до збройної боротьби; другий — збройна боротьба за звільнення наших теренів від окупанта; третій етап — очищення, закріплення та оборона наших кордонів від зовнішніх ворогів.

Такі етапи дадуть нам можливість пляново притягнути всі наші сили до боротьби та поступово відновити й організувати наші збройні сили в єдину Українську Армію, а лише після звільнення нашої Батьківщини буде змога творити українську військову доктрину достосовану до оборони української держави і оперту повністю на її потенціал.

XI. Наші завдання.

Накреслюючи наші завдання, я вихожу з одного головного завдання, яке стоїть не тільки перед воюючими, а й перед всією нашою політичною еміграцією і перед цілим українським народом. Це звільнення від окупанта та вборення нашого ідеалу української суверенної держави.

Ми, як воюючі, ставимо перед собою такі завдання:

1. Прийняти найактивішшу участь в організації майбутньої іррегулярної та регулярної української армії, відповідно до тих етапів, які я вище накреслив, основа якої була б: техніка, воєнь, наступ та оборона.

2. Зберегти старшинський склад, підвищити їх знання та вишколити нові кадри і добре підготувати їх з штаб-

Товариство Допомоги Українській Національній Гвардії в США

25. лютого ц. р. в Нью-Йорку було засноване Товариство Допомоги Українській Національній Гвардії. В Установчих Зборах приймали участь старшини і вояки з різних міст штатів — Нью-Йорк, Пенсільванія, Нью-Джерсі. Збори були скликані Ініціативною Групою. З її доручення збори відкрив ген.

СТАВАЙ В РЯДИ АКТИВНИХ
БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ
БАТЬКІВЩИНИ —
ВПИЩИ ПОЗИЧКУ
ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ!

Штабова нарада в Бандери

В п'ятницю, суботу і неділю 23, 24, 25 березня ц. р. в Мюнхені відбувся з'їзд активу т. зв. Закордонних Частин бандерівського ОУН. На цей з'їзд, скликаний Степаном Бандерою, прибуло біля 60-ти осіб з Німеччини, Бельгії, Англії і Франції. Центральною точкою нарад бандерівського активу була промова Степана Бандери, який намагався знайти відповідне становище своєї партії до сучасної акції т. зв. ЗП УГВР. Бандера мав іти на далеко ідучі уступки.

Наради з'їзду були засекречені і про них не знали навіть деякі активні бандерівці. Фактом є, що цей з'їзд мав як основне завдання підготувати пляновану черговий «Великий Збір». Бандера хотів, між іншим перевірити стан партійної вірності свого активу. У виступах делегатів були запити про те, як виглядає сьогодні зв'язок бандерівців з Україною і чи правдою є, що цей зв'язок утримується виключно послугами тих кур'єрів, які перебувають до диспозиції УГВР. Деякі делегати висловлювали сумнів, чи взагалі цей зв'язок існує.

З'їзд намагався конче вплинути на свій провід, щоб він ніяким способом не випустив о. Гриньоха, Лебеда і угавери з своїх рук.

ної служби та оперативного мистецтва.

3. Розгорнути поширення мілітаризації серед української еміграції, а зокрема серед молоді.

4. Плекання поваги до старших віком військовиків, як також державно-творчих людей в нашому суспільстві.

5. Нарешті плекання бойових та революційних і державницьких традицій, духу, завзяття боротьби, непримиримости до ворогів та прищеплювання необхідності збройної боротьби серед молоді та українського суспільства для осягнення наших великих завдань — відбудови незалежної демократичної Української Народної Республіки.

Закінчуючи свою доповідь, звертається до всіх, а головне до військовиків, вказати на мої помилки чи доповнити мою доповідь, щоб таким чином викристалізувати цю тему.

шт. полк. Аркадій Валійський. Керувала Зборами президія в складі: полк. Б. Барвінський, сотн. М. Олексій і п. Михайло Саливом.

З доповідями виступали полк. Володимир Кедровський — про форми повстанської боротьби часів Визвольних Змагань і полк. Петро Смородський — один з основоположників УПА та начальник її штабу — про постанову УПА, її героїчний шлях та політичну плятформу. Обидва доповідачі подали багато цікавого матеріалу мало відомого зокрема для молодшої генерації.

Схвалено Тимчасовий Статут Товариства згідно якого було обрано Тим-

часовий Головний Виконавчий Комітет в складі: ген. шт. полк. А. Валійський, сотн. М. Олексій, п.п. М. Саливом, М. Бояр, П. Красносіс і К. Кохно і Тимчасову Контрольну Комісію в складі: полк. Борис Барвінський, полк. Петро Смородський та полк. Микола Куликівський. Також обрано Місцевий Виконавчий Комітет в складі: майор П. Шпірук, сотн. Т. Маль-Малюта, сотн. О. Деменчук, пор. Василь Медвідь, п. В. Кривсун і контролер д-р Юліан Мовчан.

Схвалено привітання: Президентів УНР А. Лівницькому, УНРаді і її Виконному Органу, Українській Повстанській Армії і її першому командирові Тарасу Бульбі-Боровцеві та учасникам революційного підпілля на Україні.

Вирішено вступити до Комітету Демократичних Організацій в Америці і як представника до Екзекутиви цього Комітету делеговано сотн. Михайла Олексіва.

ЗИСКИ З ВТРАЧЕНОЇ ВІЙНИ

За минулих 5 років військова техніка вдосконалила існуючі роди зброї і розвинула нові. Корея дала змогу перевірити їх під ворожим вогнем. І вже в перші тижні конфлікту виявилось, що американське озброєння для сухопутних дій уступає російському. Американський 35-тонний панцер «General Sherman» і 45-тонний панцерерник «General Pershing» не можуть рівнятися з російським 33-тонним панцерником — «Т 43» щодо здібности руху. Крім того «Т 43» через його низьку будову і крісне чолове опанцерування важко влучити стрільнями. Треба було отже зрівзувати погляд, що найкращою зброєю проти ворожих панцерників є власні панцерники і повернути до близької зброї «Вагзюка» (америк. копії німецького «панцерфаусту»). Перевагу росіяні вдалося трохи зменшити, коли на фронт прибула нова амуніція для панцерника «Першінг» — 90мм граната, яка на віддаль у десятеро більшу діє ще так сильно, як 89мм ракета «Базука» і маючи початкову швидкість 10 тис. м/сек., пробиває панцер товщиною 28 см. Проте цієї амуніції було напочатку дуже мало. Далеко кращим панцерником Заходу виявився британський «Centurion». На жаль під час відступу десяток їх, хоч і розірваних динамітом, попали в руки ворога. Через те треба сподіватися, що росіянам вдалося великою мірою прослідити таємниці цього панцерника, якщо вони взагалі досі не мали тих таємниць в руках. Про надзвичайну здібність російських шпигунів в справах продукції зброї доказує такий випадок: недавно вилучено російські міни наповнені вибуховим матеріалом, який досі уважався дуже суворобереженою таємницею американсько-канадської військової продукції. Виходить, що росіяни вже багато місяців тому знали таємницю цього вибухового матеріалу.

Повертаючись однак до Кореї. Зима показала американцям слабкі сторони їх повної моторизації. Американським воякам довелося заздрити китайським ворогам, які послуговувалися малими монгольськими кіньми та терпеливими верблюдами, не так вразливими на холод і мороз, як мотори. Також з пог-

ляду тактики брак коней показався фатальним. В головному американському штабі в Пентагоні цілком поважно розглядають тепер справу створення нових американських кіньних з'єднань.

Американська морська фльота не натрапила на поважний спротив. Бо російська тихоокеанська фльота не дала північним корейцям ані китайцям жодного підводного човна, обмеживши свої дії до замінування кількох водних шляхів.

Проте найбільший досвід здобула американська авіація. Історія напише ще легенди про повітряний міст між західними берегами Америки і Далеким сходом. З Японії американська авіація урухомила короткий повітряний міст на Корею, перевізши двома сотнями літаків за 4 місяці 100.000 пасажирів і кругло 90.000 тон фрахту, а з Кореї до Японії 50.000 хворих та поранених. Найбільш сенсаційною дією транспортної повітряної фльоти було невідоме досі в воєнній історії скинення 16-тонного мосту, розібраного на 8 частин. Цей міст мав допомогти оточеному китайцями корпусові американської морської піхоти звільнитися з оточення. При перевозці ранених з недоступних місць відзначилися гелікоптери так особливо, що американське військове міністерство плянує створити цілі сотні гелікоптерів. Бомбовози і стрімкопадні літаки не натрапили на більший спротив. Бомбардування американцями ворожих становищ випробуванними в Європі «густими кидимами» не дали наслідків, бо китайці негайно після налету переходили до наступу. (Далі буде)

Видає Головна Команда
Української Національної Гвардії
Редагує Колегія
Листи спрямовувати на адресу:
А. Hrycenko, Augsburg 3, Postfach 15,
US Zone Germany

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА БЮЛЕТЕНЯ
В Німеччині — 0,25 ДМ; у В. Британії — 10 пенсів; у Австралії — 10 пенсів; у США — 8 центів; у Канаді — 8 центів; у Бельгії — 3,00 б. фр.; у Франції — 25,00 фр. фр.; у всіх інших країнах рівновартість 8 ам. центів. Замовлення авіапоштою за окремою оплатою по поштових тарифах.